

FAMILLIA.

BUDA-PESTA

10 Augustu st. v.
22 Augustu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea: strad'a arbo-
relii verde nr. 12.

Nr. 59.

ANULU XIV.
1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Roman'i a 2 galbeni.

Epigrame.

La mormântulu poetului I. Lapedatu.

Zadarnicu movil'a de negru pamântu
Se 'ncerca, sè tina 'n adânculu mormântu
Pe-alu Muselor preotu. Sublimulu avântu
Si geniulu falnicu alu bardului mortu
De siguru rapî-vor pe aripi de vântu
Si trupu-i din grópa l'alu ceriului portu.

La léganulu unui copilu.

Fiintia neferice! când te-ai ivitu pe lume,
Pamântulu inghițtu-a cadavrulu unei nume.
O stea din ceriu picatu-a; ier alt'a s'a palitu . . .
Dar, ce vedu?! Radie mândre pe fruntea-ti s'au
opritu.
Audî! De-asupra-ti tainicu unu glasu sioptesce 'n-
cetu:
„Copilulu neferice, sè scfi, va fi . . . poetu!“

A. B.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

— Dd̃eule, de ar fi ved̃utu Rosana! — cu-
getà elu.

— Baga de séma sè nu te observe unchiulu
meu! Inca odata îti esprimu multiamit'a mea cor-
diala.

Mr. Lyndilh întrà, si mai cà în acelasi mo-
mentu sôsî si trenulu la gara.

— Sè mergemu, Olivio!

Ei se suira într'unu vagonu de clas'a prima. Ul-
rich Mason ocupà locu în a dáu'a clasa.

Signalele clopotului sunara, locomotivulu flue-
rà si trenulu plecà în acea nôpte rece de martie. Spek-
haven remase înderetu, cà unu visu.

Ulrich sôsî acasa în Londra la Rosana si la tea-
trulu Royal-Waterloo-Britania, si numai lucirea stra-
ordinara a opalului i revocà în memoria, cà în ade-
veru a luat parte la o aventura.

Capitulu V.

Robert Hawskley.

În 1 aprile anulu 1847 vaporulu „Columbia“
sôsî din New-York la Liverpool si aduse numerosi
caletori la litoralulu Angliei.

— Acést'a e cea mai norocósa navigare ce am
întreprinsu cândva, Mylord, -- dîse capitanulu catra
unulu dintre caletorii sei, -- în sér'a acést'a vom de-
barcà în Mersey.

— Întru adevèru îmi pare reu, -- surise acesta,
-- pentru cà eu pe mare me simtu în elementulu meu.
Provedint'ia me destinà la începutu sè fiu matrosu,
si numai o gresiéla me facu baron Montalien. Cà ma-
rinariu bravu asîu fi fost folositoru lumei si genera-
tiunii mele, cà nobilu --

Baronulu miscà din umeri si pasî mai departe.
Déca ai fi dîsu lui Horatiu Carls court baron de Mon-
talien, cà dènsulu e unu aristocratu incarnatu si su-
perbu, elu nu ar fi crediutu. Si totusi erà asîa.

Elu vorbià despre drepturile popórelor, despre
doctrinile republicane, despre reformele radicale, sus-
tinea cà americanii sînt poporulu celu mai mare alu
timpului presinte; si totusi asîa de puçinu s'ar fi in-
teresatu de unu comerciantu bogatu, séu de unu mi-
lionaru bumbacaru, cà de o matota.

Unu Gerhard de Montalien a venitu de dincoce
cu Wilhelm cuceritorulu, unu Robert Montalien a si-
litu pe regele Ioanu a subscrie Magnacharta, unu
Prior Franz Montalien a fost mân'a drépta a marelui
conte Warwick, unu Guido Montalien a caditu lup-
tându-se pentru „ros'a alba“ si unu Jasper Montalien
a facutu, cum enaréza legendele casei, o impressiune
în ânim'a inocenta a reginei Elisabeta, fiindu elu
unu barbatu înnaltu si frumosu cà unu „dièu gre-
cescu.“

Din timpurile trecute ei formau o generatiune
puternica si erau niste ostasi bravi. Mai multe mirese
din sânge principescu s'au perëndatu în Montalien
Priori. Si acestu sânge negru dela o suta de baronese
sumetie curgea în vénele lui Horatiu, carele putea
spune cà nu atérna dela casualitatea nascerei si cà
âtimele fidele sînt mai pretiósè de câtu corónele. Si
totusi ochii lui cei vèneti întunecosii în faci'a-i frumó-
sa clasica te-aru fi nimicitu cu o privire, déca ai fi în-
dresnitu a te apropià de elu numai cu unu policaru
mai multu de câtu ce a aflatu elu de cuviinciosu.

Chiar acum se rentornà elu din caletori'a sa de
prin America, ce o facu sub numele: „Mr. Carls-
court.“ Nóue luni a vietuitu în lumea nóua, vèndu
biboli si batèndu-se cu Indianii. Erà de cinci-dèeci de
ani, în perulu lui negru se ivira fire carunte, înse to-
tusi erà unu barbatu de o frumsetia rara, o aparitiune
adeveratu nobila.

— Déca merita ceva în lumea acésta miserabila
o compatimire, -- îsi dîse elu preumblându-se pe a-
coperisulu naei, -- atunci îmi pare reu, cà sùm silitu
a parasî America. -- Mi-i téma, cà vietit'a cea pré li-
berala de acolo m'a facutu neputintiosu pentru rela-

tiunile noastre înguste, si érași voiu cadé jertfa tuturor spaimelor timpului lungu, ale acestei bóle *sans maladie*. Me înfioru când cugetu la desbaterile cele lungi în cas'a Lordilor, la serbatorile nasterii Domnului în Montalien, si la curtenitórele mume ale fetelor de maritu, cari pe timpulu sezonului vietii mele me vor torturá. Oh! de asiu puté odihni în libera marea natura a apusului!

Între aceea Lordulu Montalien se apropiá de unu barbatu ce statea singuru radiematu pe parapentu si priviá cu doru de dincolo la litoralulu Angliei. Elu érá atátu de adáncitu, încátu nu audíse pasii cari se apropiara.

— Éta Hawksley, — cugetá baronulu, — cátu de seriosu si cu doru privesce elu la paméntulu îndepartatu; trebue cá-lu intereséza sè sosésca acasa. De ce nu potu sè simtu si eu asemenea? De ce nu me bucuru si eu, cá voiu vedé acum, dupa dóue-spre-diece luni, érași pe Franz si Guido? De Guido me bucuru si eu în adevéru; cátu de tare sémena elu cu muma sa. Sermana Venetia! ea a muritu bucuros, si totusi eu odinóra am iubit'o.

— Hawksley, — díse elu si atinse cu mân'a umerulu acelu barbatu, carele — înca totu cautându si oftându — priviá în îndepartare peste oceanulu estinsu.

Acela érá unu barbatu frumosu, cam de dóuedíeci si cinci de ani, naltu, blondinu, cu o fisionomia nobila si cu niste ochi vénéti întunecosi.

Dintre toti caletorii „Columbiei“, elu érá singurulu, despre carele Lordulu Montalien în totu decursulu caletoriei sale a luatú óresi-care notitia, de si dénsulu purtá unu rocu duru, si se vedea pré seracu a caletorii în cajut'a prima.

Elu érá însemnatu în list'a caletorilor astfel: „Robert Hawksley“, si toti scieau, cá este unu anglesu, care se rentórece acasa, dupa ce a petrecutu doi ani în statele dela apusu, fára — precum se vedea — sè se fi pututu ferici.

Din ór'a imbarcării sale în New-York ílu cuprinsese unu doru consumatoru, sè se védia descalecatu pe paméntulu Angliei. Nu putea mânca, nici a se odihni. Când stelele de pe ceriu priviau în jos în órele mediului noptii spre oceanulu întunecosu, elu pasiá neobositu pe acoperisú în sus si în jos, si priviá totu érași cu acelu doru în departare.

Érá unu barbatu pacínicu si tacutu, si tocmai acésta retragere formá caus'a, ce-lu interesá multu pe baronulu. Hawksley nu cercá a-si face cunoscintia cu nimenea, si Lordulu Montalien, carele cu alti multi caletorii bogati nu voiá a-si face cunoscintia mai aprópe, se aflá în amicia intíma cu acestu barbatu întieptu.

Cu tóte aceste Hawksley nu întrebuintiá multu ocasiunile oferite de a convorbí. Elu numai atunce vorbiá cu lordulu déca acést'a începea; si nu-i pasá de felu de cumva remânea neobservatu.

— Mr. Hawksley, — surise baronulu, — acusi vom sosi acasa.

— Abiá, abiá! — suspiná tinerulu.

— Dta te exprimi, cá si când amu fi caletoritu o luna întréga, de si amu caletoritu fórté iute. Doresci fórté sè ajungá acasa?

— Da, Mylord, caletori'a mi-s'a parutu fórté lungu, si totusi érá póte mai bine sè fiu remasu acolo.

— Nu potu crede acést'a. Dupa o departare de doi ani, amicii te vor salutá cu bucuria.

— Eu nu am nici unu amicu, Mylord; în Britania mare numai o singura fíntia se intereséza de mine.

— Asiá dara o dama e în jocu, — surise baronulu, — dta mergi acasa spre a-ti aduce mirés'a? Acum íti pricepu nerabdarea ardiénda. Te felicitu, amice! Mi-aducu aminte inca bine de tineretiele mele; érá unu timpu frumosu. Dam'a tinera asemenea va numerá cu nerabdare órele.

— Ea nu scie cá eu vinu.

— Si dta nu i-ai scrisu? Asiá dara voiesci sè o suprindi cu o scena melodramatica?

— Nu i-am scrisu în totu timpulu de doi ani din vietii mea de prairie, si nu am capetatu nici dela ea, nici dela altulu din Anglia vr'o scrissóre. Ea nici nu scie, cá eu mai traiescu. Dam'a stá într'unu rangu mai înaltu de cátu mine; înainte ínse cu doi ani ea me iubiá.

— Si dta te rentorci si sperí cá o vei aflá nestramutata? — díse nobilulu cu unu surisu compatimitoru. În acésta lume, scumpe amice, ori cine devine uitatu în patru-spre-diece díle. Asiu voi sè sciu, cá óre exista o femeia, careia absentarea de doi ani sè nu-i servésca de motivu a șterge din memoria si pe celu mai demnu barbatu. Ce pricepu ele, acele suave fíntie sburatóre, onórea, credintia si seriósele virtuti barbatesci? Ele sânt niste fluturi creati spre a leganá în lumin'a de sóre a lingusirii, si uita róru'a pe alu careia peptu se odihniá, pentru unu tulipan, cátra carele voiescu sè sbóre. Ce díci, Hawksley, asiá dara cá suna poeticu, si totusi e adevéru?!

— Ea ími va fi credintiosa, — siópti elu, — ea me iubiá.

— Se póte, dar de atunce trecura doi ani. În acestu timpu nu ai auditu nimica despre ea, acum te rentorci si aștepti sè o aflí nestramutata? Fiule, eu nu credu cá ori ce în lume dupa dóue luni sè nu se stramute, cu atátu mai puçinu o femeia! Încede-te în stégulu de vèntu, crede în positivitátea nesipului meruntu: ínse nu așteptá credintia dela frumósele fice usóru schimbátóre ale Evei! Eu sãm de cinci-díeci si trei de ani, Mr. Hawksley, si scíu ce-ti spunu. Unu barbatu mai mare si mai întieptu de cátu noi, unu monarchu, carele avea sute de femei, díse: „tóte sânt desiertatíune.“ Déca mirés'a dtale nu e deja soçia altuia, íti poti gratulá.

Robert ílu priviá cu o espressiune mániósa.

— Ea mi-a fost soçia, — i díse elu rece.

— Ah! Ast'a e altu ceva. Dela soçia póte barbatulu așteptá credintia. Înse n'ai facutu óre reu, lásându-o doi ani de díle fára însciintiare?

— Ti-am amintitu deja, Mylord, cá ea apartíțenea unei familie mai înalte. Unchiulu si tutorulu ei nu aru fi lasatu sè ajunga epistolele mele în mânilé ei.

— A fost dara o casatoria clandestina?

— Da, eu am comisu întru adevéru o nedreptate. Ea a fost de 16 ani, si eu de 22; ea — moștenitóra unei familie avute, eu — nimicu. Noi ínse ne iubiamu si patru luni amu traitu în nespusa fericire.

(Va urmá.)

S A L O N U ?

Adunarea Asociatiunii transilvane.

Budapesta, 20 augustu.

III.

Si acuma, rentorsu acasa din o excursiune atātu de interessanta, dupa o caletoria atātu de romantica, voi arangia notitiile mele facute in dupla calitate de secretaru ad hoc alu adunarii si de raportoru alu acestei foi, si voi intregi schittele din nrii trecuti.

*

Din raportulu comitetului, cetitu de dlu dr. Iosifu Hodosiu, afara de cele impartesite de noi, mai aflamu ca la 4 stipendii de cate 60 fl. pentru ascultatori de pedagogia au concursu 10 tineri, la unu stipendiu de 60 fl. din fundatiunea Galliana au concursu 12 tineri, la 2 stipendii de cate 70 fl. pentru elevi de scol'a comerciala au concursu 3, la 2 stipendii de cate 60 fl. pentru elevii de agricultura a concursu numai unulu, la ajutoarele pentru 10 tineri sodali de meseria a cate 25 fl. au concursu 41, la ajutoarele de cate 12 fl. 50 cr. pentru 28 invetiacei au concursu 70. De aci se vede — dice raportulu — ca tinerii nostrii au inceput a frecventa meseriile. La stipendiile pentru 2 realisti de cate 70 fl. inse au concursu numai unulu. Pentru ajutorulu de 20 fl. din fundatiunea Emiliu Bosiota n'a concursu nimene. Cele patru premie de cate 25 fl., pentru invetiatorii mai distinsi in instructiunea practica a pomaritului, nu s'a pututu impartii; dar se va escrie concursu. In totalu, Asociatiunea a concursu in anulu trecutu cu 2520 fl. la promovarea culturai poporului romanu.

Sectiunile vor tine in totu anulu doue siediintie ordinare, un'a inainte de adunarea generala, si alt'a dupa acest'a, pentru ca de o parte sectiunile au de a lucra peste anu si d'a raportu adunarii generale, — de alt'a, pentru ca ele au de a esecuta conclusiunile adunarii pe anulu urmatoru.

Cine-va, care dorese ca numele seu se nu se publice in modu oficialu pana dupa mortea sa, a facutu o fundatiune de 500 lei pentru acei individi, cari sunt mai ocupati cu trebile Asociatiunii si relativu a comitetului.

*

Din raportulu cassariului vom impartesi urmatoarele date nu mai puçinu interessante:

Dela adunarea generala din urma fondulu Asociatiunii s'a sporitu cu 7062 fl. 10 cr.; spesele in acestu anu se urcara la sum'a de 4860 fl. 31 cr., asia dara fondulu activu s'a inmultitu cu 2201 fl. 25 cr.

Astfel fondulu totalu alu Asociatiunii pana la adunarea din Simleu s'a urcatu la 70,725 fl. 36 cr. Afara de acesta suma, mai are inca activi 412 fl. 25 cr., si niste deposite in sum'a de 887 fl. 82 cr.

Fondulu academiiei romane de drepturi s'a sporitu in anulu trecutu cu 828 fl. 70 cr. Fondulu intregu pana la adunarea din Simleu s'a urcatu la sum'a de 15,496 fl. 42¹/₂ cr.

*

Din raportulu comisiunii pentru inscrierea membrilor si primirea tacselor, voi insemna ca dlu

dr. Ioanu Nichita s'a facutu membru odiniaru pe vietia, depunendu o obligatiune de desdaunarea pamentului ungara in valore de 100 fl., totu dsa a mai depus 76 fl. 25 cr., pentru ca se se cumpere o obligatiune de desdaunare transilv. in valore de 100 fl., pentru fondulu academiiei de drepturi; era dlu Andreiu Cosma, pretoru in Tasnadu, a oferitu pentru museulu Asociatiunii 20 piese de monete vechi, mare parte din timpulu Romanilor, unele si din alte epoce.

*

Bugetulu anului viitoru s'a statoritu astfelu: remuneratiunea secretarului I ca redactoru alu „Transilvaniei“ 400 fl., remuneratiunea secretarului II 300 fl., remuneratiunea cassarului 200 fl., remuneratiunea bibliotecarului 60 fl., spese de cancelaria 100 fl., pentru scriitoru 150 fl., chiria pentru localitatea cancelariei 100 fl., pentru biblioteca 74 fl. 70 cr., spese strordinarie 200 fl.; unu stipendiu pentru unu realistu 70 fl., unu stipendiu pentru unu comercialistu 70 fl., unu stipendiu pentru unu studentu de filosofia seu tehnica in afara 400 fl., patru stipendii a 60 fl. pentru pedagogia in patria 240 fl., unu stipendiu pentru agronomu 60 fl., pentru unu gimnasistu din fostulu comitatu Doboca 60 fl., pentru unu gimnasistu din fundatiunea N. Marinoviciu 60 fl., pentru unu gimnasistu din fundatiunea Galliana 60 fl., ajutoru pentru unu gimnasistu din fundat. E. Basiota Motiu Dembulu 20 fl., pentru sodali si invetiacei de maestrice 250 fl., pentru reuniunea sodalilor din Clusiu 50 fl., scolei normale din Lapusiu 100 fl., pentru scolele sarace 400 fl., pentru sectiunile sciintifice 800 fl., pentru servitoriulu cancelariei 180 fl.

*

Dupa incheierea adunarii generale mai avea inca se urmeze o serbatoare nationala: inaugurarea monumentului lui Barnuti.

Pentru acest'a inca se facura pregatiri interesante. Monumentulu facutu in Budapesta a sositu la locul destinatu destulu de timpuriu. Fiii Selagiului asteptau cu doru se-si pota depune omagele memoriei repausatului la mormentulu lui; er damele Selagiului pregatira o frumoasa cununa, pe care — in numele lor — aveau s'o puna pe monumentu doue surori graciose ale lor: domn'a Maria Cosma n. Dragosiu, amabila soçia a dlui pretoru Andreiu Cosma, si domnisiora Elena Popu, jun'a fiica a dlui proprietaru si deputatu Georgiu Popu.

Inse cause intrevenite impededara realizarea acestui planu, si astfel inaugurarea monumentului lui Barnuti se amana pe alta-data.

Cu tote aceste spiritele nostre sburara la mormentulu marelui romanu din Bocsia-romana, si versara o lacrima de pietate momoriei lui neuitate!

*

Si acuma incheiu raportulu meu dela adunarea din Simleu, credindu ca onorab. nostru publicu cetitoru va vede si din aceste schitie, ca acesta adunare a fost un'a din cele mai frumoase adunari ale Asociatiunii transilvane.

Meritulu successului este alu intregi inteligintie romane din Selagiu, si in deosebi alu dlor Alimpiu Barboloviciu vicariu in Simleu, Georgiu Popu deputatu si proprietariu in Basesci, Vasiliu Popu

jude la tribunalulu orfanalu din Zelau, Andreiu Cosma pretoru în Taşnadu, — carora le si votăm meritat'a recunoscint'a si multiamita pentru zelulu lor neobositu si pentru multele jertfe facute în interesulu acestei adunări. Dar remuneratiunea lor cea mai preţioasă va fi liniscea consciint'ei, că si-au facutu dator'ia de Români.

*

Remâne, că cu alta ocasiune sè mai publicăm unu extractu facutu dupa notiţele mele din cuvântulu improvisatu, cu care dlu George Baritiu a deschisu acèsta adunare!

Ioşifu Vulcanu.

Ce e nou ?

Scirile din Bosnia iriteza multu atentiunea publica. Bosniacii, ajutati de turci, apucara armele pretotu-indene si se opusera trupelor de ocupatiune. Philipovicu si Joanovicu, de si cu mari lupte, înaintéza, inse Szapary fu silitu a se retrage pâna la Doboii, suferindu perdiri mari, încâtu mare parte din divisiunea lui a fost omorita. Sângele curge periu, satele se devastéza, orasiulu Banialuca s'a aprinsu si a arsu. Trupele de ocupatiune au ajunsu în pericolu, căci bosniacii s'au rescolatu si înnapoi'a lor. În urmarea acesteia éraşi s'au mobilisatu doue regimente: Nagy (Vasa) si Rodich, cari plecara în Bosnia. S'a ordonat, că honvedimea sè se puna pe picioru de resboiu. Iritatiunea e mare.

O serbare româna la Cairo. Amu mai scrisu, că la Cairo în Egiptu locuiescu vr'o 4—500 de Români. Acuma „Românulu“ împartéscesce dupa unu diuaru de acolo, că dlu dr. Caradja a datu acum câteva dîle o serbare în cas'a sa dela Muski la Cairo în onórea independintiei române. Toti Români dela Cairo erau invitati. Mai multu decâtu 400 Români au respunsu la apelulu dlui Caradja. În câteva vorbe mişcate, în cari se recunosea unu adevératu simtîmentu patrioticu, dlu Caradja a redicatu unu toastu în sănitatea principelui Carol I, si — dupa ce a spusu principalele întêmplări ale resboiului — a beutu în onórea României independinte. Dlu Caradja facuse lucrulu într'unu modu din cele mai sumptuoşe, iluminatiune *a giorno*, bufete splendide, cas'a érá acoperita de sus pâna jos de drapele, printre cari se deosebiau cele trei colori nationale române, d'a supra carora aparea cifr'a Domnitorului si corón'a domnésca. Într' unu cuvântu érá mai multu decâtu o serbare, érá unu adevératu meeting nationalu.

Majoritatea partidei guvernamentale in diet'a viitoare nu va fi 90, precum înregistraramu în rândulu trecutulu dupa alte diarie, ci numai 78. Dintre 400 de deputati alesi 239 vor spriginu guvernulu, 72 opositiunea moderata, 65 stâng'a estrema; 19 nu apartînu nici unei partide, 5 sânt nationali. Dintre deputatii dietei trecute 151 nu s'au mai alesu, ér între cei alesi acum sânt 136 cari nici odata n'au fost înca deputati.

Suveniri rusesci. Sectiunea comerciala a tri-

bunalului de Ilfov în Români'a a declaratulu falita societatea de aprovizionare a armatei ruse. Datorfile ce acèsta societate lasa în Români'a trecu peste sum'a de doue-dieci milioane de franci.

Capulu politiei ruse ucisu. Doi individi au trasu la 16 l. c. în Petersburg cu revolverulu asupra generalului Mezentzow, capulu politiei de sigurantia generala. Generalulu a muritu înca în diu'a aceea; individiu au disparutu.

Atentatorulu Hödel a fost condamnatu la mórte, dar n'a cerutu graçia. Cu tóte aceste processulu s'a înaintatu din oficiu la principele de coróna, carele înse a lasatu cursu liberu justitiei. În urmarea acesteia sentint'a s'a executatu, si Hödel fu decapitatu la 16 l. c. în Berlin.

Explosiune mare. La Fratesci, în Români'a, într'un'a din dîlele trecute, precum ni spune „Românulu“, câti-va soldati rusi încarcau în vagóne niste ladi cu dinamita. Ei nesciindu póte ce materialulu érá în acele ladi, le tréntiau fára nici o grigia. Un'a din ele facu explosiune, care aprinse materialulu de resboiu din apropiare. Se dice că au fost 50 morti, s'au gasitu numai 10 cadavre întregi si sfaramaturi, mâni, capete, picioare de la unu mare numeru de alte cadavre, aruncate la o mare distantia. Sânt si 36 raniti. Magaziele rusesci au arsu.

Unu învetiatoru premiatu. Dlu Teodoru Săvescu din Rucsberg ni scrie, că învetiatorulu gr. or. de acolo, dlu Simeonu Tiunea de trei ani încóce totude-una a fost premiatu de societatea montana „Kronstädter Actien Verein“, pentru progressulu ce l'a facutu cu învetiatiunii sei. E de însemnatu, că cei doi învetiatori germâni din locu nu au fost destinsi în aceeaşi mesura, că învetiatorulu românulu.

Perulu femeilor este unulu din cele mai frumoşe farmece ale lor. Frisorii Germaniei, cari tînura dîlele trecute unu congressu la Francfort am Main, seiu acést'a bine, de aceea se svatuira cum sè mai póta potentia acestu farmecu. Totu odata facura unu apelu câtra damele germâne, spre a tramite acestui congressu câteva fire de peru. Multe si tramisera. Dn'a Axhausen tramise firele cele mai lungi, de 150 centimetre.

Sciri merunte. Armat'a României este pusa pe picioru de pace din diu'a de 5/17 augustu. — La Valcele (Előpatak) se afla 319 familie, cu 687 persóne, cea mai mare parte din Români'a. — Batalionulu de dorobanti recrutatu din Galati, rentorcându-se acasa, a fost primitu cu mare entusiasmu, căci dela începerea resboiului batalionulu acést'a n'a fost acasa. — Riulu Hernad în Ungari'a de sus a esundatu si a facutu pagube mari.

Suvenirea mortilor.

Ioanu Crisianu, unu june de mare sperantia, absolventu de sciintiele tehnice, a repausatu dupa îndelungu suferintie de peptu, la 10 augustu în Abrudu. Adânc'a condolintia a tuturor conlocuitorilor se manifestá prin numerós'a participare la actulu funebralu. — L.